

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ERIH MARIJA REMARQUE:

NAPAD

Fragment iz romana "Im Westen nichts Neues", ki je te dni doživel že pol milijona naklade. Avtor opisuje vojno z drastično realistiko, ki je ena sama obtožba.

Kakor v ogromnem, grmečem kotli sedimo, po katerem točijo od vseh strani in čakanoma napada. Nekaj rekrutov je zblaznilo. Od čakanja. Eden buta z glavo v steno, drugi ni mogel pričakati, da je glavo pomoli v dež krogel in rešen je bil čakanja.

Še ena noč. Vsi smo že topi od napetosti. Ta smrtna napetost nam kakor skrhan nož praska po mozgu. Noge nočejo več, roke se tresajo, telo je tenka kožica, ki pokriva s trudem zatajevalno blaznost, pokriva eno samo brezkoneno tuljenje. Ne mesa ne mišič nijamo več, drug drugemu še ne upamo pogledati v oči, iz strahu pred nečim bodočim. Stiskamo ustnice; morda bo tudi to še slo mimo nas. Morda.

Naenkrat min in granat ni več bližu. Ogenj traja sicer naprej, toda Francozi streljajo daleč preko nas. Bobneči ogenj je ponehal, zato pa je tu "zapiralni ogenj", ki nam hede preprečiti beg ali ponoc. Napad je tu.

Nihče nì bi verjal, da je po vsem tem v tej razorani puščavi se katero živo bitje. Toda kamor pogleda, rijejo jekelene čelode iz zemlje in tuk pred nami že ropota strojnica.

Zične ovire so porušene, malo bodo dirkale. Že vidimo napadalec. Naše topništvo strelja. strojnici in pušči ropopeče. Oni tam se nam polagomo bližajo. Mi jih sprejemimo z ročnimi granatami.

Že vidimo one tam. Spačene obuze imajo, ploske čelade. So te pri žičnih ograjah in imajo znatne izgube. Enega vidim, kako se dvigne in trešči v mrežo, pa se v tem hipu sesede. Roke se mu nataknijo na bodice in ostanejo dvignjene, kakor bi molile. Potem odpade telo, ki odstreljeni roki obvisita na zlici.

Pred menoj v teh trije obrazi. Pod eno izmed čelad je dvoje očes, uprtih vame, črna bradiča. Dvignem roko, pa ne morem vreči ognja v te oči; za hip zapleše vsvet okrog mene kakor blazen cirkus, le obe očesi ste mirno. Potem

Nova živahnost!
iznabit se občutka "potrosti". Premagajte neravnost ali izgubo teka s Severa's Esorka, ki vam zagotavlja jesti boljše, spati boljše in se počutite boljše. Dobite danes pri lekarju steklenico.

**SEVERA'S
ESORKA**

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo posiljali

2 meseca

"Glas Naroda"

in prepričani smo, da boste potem stalni narocnik.

Zastrupljevalka preteklega stoletja.

Če govorimo o zastrupljevalkah, vedno navajamo kot zgled markizo de Brinvilliers, ki je bila leta 1676 obglavljena, ker je zastrupila svojega očeta in svoja dva brata in končno poskušala umoriti še svojo sestro. Ali kaj je lepa markiza proti bretonski služkinji Jegado, ki je zastrupila 29 oseb! Zacuden je pa vprašamo, kako je mogoče, da so zdravniki in sodniki tako žalostno odpovedali! Zakaj Helena Jegado je bila obsojena samo radi svojih treh zadnjih umorov, ostalih 26 umorov je izvršila deset let prej in so tedaj po francoski postavili za stareli. Svoj strašen posel je vršila v letih 1833 do 1851.

Bilo je leta 1850, ko je Theophile Bidard, univerzitetni profesor v Rennesu, sprejel v službo štarejšo služkinjo Jegado, ki je bila podrejena kuharici Rozi Tessier. Njene bolehati, bruhala je in se zvijala v trajalo dolgo, ko je začela koza strašnih krč. Služkinja ji je poskrbivala, zdravnički so izjavili, da gre za živčne napade, in ko je Roza po petih dneh umrla, ni nihče nícesar sumil. Tudi ko je profesor Bidard nato vzel v službo kreko, mlado dekle z dežele in je ta prav také čez teden dni zbolela, ni nihče sumil. Helienu Jegado so vzeli novo dekle domov, in ji stregili. Roke in noge bolnice so bile silno zatecene, umrla pa je še večletnem hiranju.

Medtem pa je Helena Pegado prideljala v hišo profesorja svojo mlado sorodnico Rozalijo Sarrasin, katero je Jegado spočetka silno razvajala. Ker pa je imela Rozalija dobro šolsko predzobrazbo, ji je profesor poveril vodstvo gospodinskih kujnih. Jegado se je čutila v svojih dohodkih prikrnjšano in naslednjini dan je Rozalija zbolela. Njen smrtni boj je trajal teden dni, bolečini so bile tako hude, da je zgrizla čášo, katero ji je skrbna Jegado držala na ustih. Profesor Bidard je opazoval ta prizor in pri tem uveljavil sovrašto poln pogled, s katerim je Jegado pogledala umirajočo. Svoj sum je sporočil zdravnikom, ki sta zdravila bolnico. Tadve sta se nekaj časa posvetovala nato pa odsila k prokuratorju, ki jih odredil preiskavo.

Ko se je pojavil v hiši sodnik: Vanner, je Jegado nepremisljeno vzliknila: "Jaz sem nedolžna!" — "Kdo pa vas dolži?" je odvrnil sodnik. Ugotovil je, da je Jegado čisto sama stregla bolnici in pripravljala hrano. To je zadostovalo za aretacijo služkinje. Izkopali so tudi truplo kuharice Roze Tessier in obdukcija je pokazala, da je imela čudno zrezenje na levi strani hrane.

Tudi truplo lepe Perotte so izkopali. Pariški kemični institut je dognal, da so bili vsi zastrupljeni z arzenikom. Porotna razprava je trajala 14 dni, več kot sto prič je bilo zaslišanih. Jegado je trdovratno tajila in trdila, da je nedolžna žrtev hudovali obrkovcev. Prošnja za pomilovanje je bila zavrnjena in naznani so ji že dan prej, da bo drugo jutro usmrčena. Šele eno urko pre usmrtiljivo je na prigovaranje spovednika priznala, da je zastrupila 35 oseb, od katerih jih je takoj umrl 29.

VOLKOVI IN PSI POD SEKVESTROM

Helena Jegado je v sedmem letu postal sirota. Sprejeli so jo v hišo posestnika Palliana v Bubryu. Tam so jo zelo strogo vzgajali, niso jo pa dali v šolo. Helena je bila zakrnjena in maščevalna. Ponoči se je splazila iz hiše in obiskovala vase fante, pred jutrom pa je bila vedno že doma, tako da tega ni nihče opazil.

Ko so jo pognali iz hiše, je prisiljena na posestnik Conanu in zdi se, da je tam prvič spoznala sredstva, da bi zadovoljila svoje morilne nagnote. V hiši je bilo polno podgan in posestnik je kupil veliko množino arzenika, cigar lastnosti je poslom razložil. Jegado je čez nekaj mesecov zapustila to hišo in postala kuvarica pri vikarju Drogu v vasi Gueru.

Mesec kasneje je že začela serija strašnih smrtnih slučajev, ki so sledili vedno tam, kjer se je pojavila Jegado. V Guernu se umrl vikar, njegovi starši, njegova nečakinja, dva služabnika in končno Jegadina lastna sestra, ki je prisila za teden dni pomagat, v celem tedaju sedem oseb v času od 28. januarja do 7. oktobra 1833. Vaški zdravnik si ni znal pomagati, ni mu prislo na misel, da bi osumil Heleno.

Pokrili sta mater z belo rjuho, poklicali očeta in mu s solzami v očeh izjavili, da je mati radi včerajšnjega padca ravnokar umrla. Tistih se je mož obrnil in zapustil sobo, ne da bi se prepričal, če je žena res mrtva. Šel je na skedenj in je obesil.

Ko je mati zvedela, kaj je mož storil, jo je zadel kap.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
PIKNIKE,
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGЛАSE SO ZMERNE

Tajne Kremlja.

Že mnogo stoletij živi med Moskovčani vera, da se skriva pod Kremljem podzemeljsko mesto, ki so jih dotaknili, skrivenost glasovi. Vojaki so v grozi pobegnili. Tedaj je izbruhnil zgodovinski požar, ki je vzel Napoleonovo svako prisko, da bi se nadalje pečal s podzemeljskim Kremljem. Tako vsaj poroča francoski slikar Leyraud.

Prof. Steleki izjavlja, da ne išče ne zleta ne dragih kamenov, pač pa neprecenljivo knjižnico Ivana Groznega. To knjižnico je prejel Ivanov oče, car Vazilij, v dar od carigradskega patriarha. L. 1565. je car Ivan pozval nemškega duhovnika Janeza Wettermannia iz Rige, da bi mu uredil njegovo knjižnico v podzemeljskih sklepah. Uspehov ni bilo.

Sovjetska vlada, ki potrebuje denarja bolj nego menda katerakoli druga vlada velike Rusije, je potem izjavil, kakov poroča neka stará kronika, da bi žrtvoval celo svoje lastne otreke, ce bi mogel te sklepade nakloniti kaki nemški knjižnici. Po izjavih Wettermannia vsebuje knjižnica neprecenljive ročkopise, prve prepise Ciceronovih, Tacitovih in Titovih Livij. Del poimenovan zgodovinarja prof. Sobelića je knjižnico Ivana Groznega učinil veliki moskovski požar leta 1571. Prof. Steleki pa nasprotno trdi, da se je nahajala knjižnica v podzemeljskih prostorih, kjer se mora skrivali še sedaj. Če se posreči odkriti to knjižnico, pravi Stelecki, bi bil to mnogo večji dogodek nego odkritje Tutankamenove grobnice.

Ko so ob Ljennovi smrti na Redem trgu v Moskvi kopali temelje za njegov mavzolej, so v bližini Senatorskih vrat zadeli na podzemeljski hodnik, ki je nedovoljno v zvezi z zalednicami. Na mestu, kjer stoji danes Kremelj, so že 1571. zgradili trdnjava, ki so jo za časa Ivana III. ojačali z mogočnim obzidjem. V letih 1475. do 1479. je bolonjski stavbenik Floraventi zgradil Kremelj v njegovi sedanji obliki.

Bili so tedaj nemirni časi. Tatarska krdela so grozila prestoupi novoustanovljene moskovske držav. Jegado je trdovratno tajila in trdila, da je nedolžna žrtev hudovali obrkovcev. Prošnja za pomilovanje je bila zavrnjena in naznani so ji že dan prej, da bo drugo jutro usmrčena. Šele eno urko pre usmrtiljivo je na prigovaranje spovednika priznala, da je bila skrivena v hiši na obiskovala vase fante, pred jutrom pa je bila vedno že doma, tako da tega ni nihče opazil.

Porotna razprava je trajala 14 dni, več kot sto prič je bilo zaslišanih. Jegado je trdovratno tajila in trdila, da je nedolžna žrtev hudovali obrkovcev. Prošnja za pomilovanje je bila zavrnjena in naznani so ji že dan prej, da bo drugo jutro usmrčena. Šele eno urko pre usmrtiljivo je na prigovaranje spovednika priznala, da je zastrupila 35 oseb, od katerih jih je takoj umrl 29.

Velik STENSKI ZEMLJEVID CELEGA SVETA

cestoječ iz šestih zemljedvidov, s potrebnimi pojasnili, seznamni držav, mest, rek, gora itd.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

Velik STENSKI ZEMLJEVID CELEGA SVETA

cestoječ iz šestih zemljedvidov, s potrebnimi pojasnili, seznamni držav, mest, rek, gora itd.

CENA \$1.

GLAS NARODA
216 W. 18 STREET
NEW YORK

Posle Rusi niso več stikali za podzemeljski tajnimi Kremlji. Pač pa so baje zelo zanimale Napoleona, ki je l. 1812. obiskal podzemeljske hodnike Kremlja in izdal povelje

